

AUGLÝSING

**um birtingu á ESB-gerð á sviði fjármálaþjónustu
sem tekin hefur verið upp í EES-samninginn.**

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 140/2026 frá 30. apríl 2026 felur í sér að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2022/2036 frá 19. október 2022 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2014/59/ESB að því er varðar varfærnismeðferð á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu með margvíða skilastefnu og aðferðir fyrir óbeina áskrift að gerningum sem eru hæfir til að uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, var tekin upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 31/1993 þar sem samningurinn var upphaflega birtur.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar og reglugerðin sem að framan greinir eru birtar sem fylgiskjöl með auglýsingu þessari. Birtingin er liður í undirbúningi þess að fjármála- og efnahagsráðherra leggi fyrir Alþingi lagafrumvarp til innleiðingar á viðkomandi reglugerð í íslenskan rétt. Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 140/2026 frá 30. apríl 2026 er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 48 frá 23. júlí 2026, bls. 53. Reglugerðin verður jafnframt á síðara stigi birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Fjármála- og efnahagsráðuneytinu, 26. október 2026.

F. h. r.
Guðrún Þorleifsdóttir.

Eggert Páll Ólason.

Fylgiskjal 1.

**ÁKVÖRDUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 140/2026**

2026/EES/48/30

frá 30. apríl 2026

um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með vísan til samningsins um Evrópska efnahagssvæðið („EES-samningurinn“), einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fella ber inn í EES-samninginn reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2022/2036 frá 19. október 2022 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2014/59/ESB að því er varðar varfærismeðferð á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu með margvíða skilastefnu og aðferðir fyrir óbeina áskrift að gerningum sem eru hæfir til að uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ⁽¹⁾.
- 2) IX. viðauki við EES-samninginn breytist því í samræmi við það,

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi undirlið er bætt við í liðum 14a (reglugerð (ESB) nr. 575/2013) og 19b (tilskipun 2014/59/ESB) í IX. viðauka við EES-samninginn:

„— **32022 R 2036:** Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2022/2036 frá 19. október 2022 (Stjtið. ESB L 275, 25.10.2022, bls. 1).“

2. gr.

Texti reglugerðar (ESB) 2022/2036 sem verður birtur í EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*, er gildur á íslensku og norsku.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi 1. maí 2026, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. EES-samningsins hafi farið fram (*).

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau.

Gjört í Brussel 30. apríl 2026.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Nicolas von Lingen

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 275, 25.10.2022, bls. 1.

(*) Stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

Fylgiskjal 2.**REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2022/2036****frá 19. október 2022**

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2014/59/ESB að því er varðar varfærnis meðferð á kerfislega mikilvægum stofnunum á alþjóðavísu með margvíða skilastefnu og aðferðir fyrir óbeina áskrift að gerningum sem eru hæfir til að uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar
(Texti sem varðar EES)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr., með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin, með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾, í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/876 ⁽⁴⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/877 ⁽⁵⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/879 ⁽⁶⁾ var skilameðferðarramma Sambandsins fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki breytt með breytingum á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽⁷⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 ⁽⁸⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB ⁽⁹⁾, eftir því sem við á. Þessar breytingar voru nauðsynlegar til að framkvæma í Sambandinu alþjóðlegt „skilmálaskjal um heildartappöl (TLAC)“, sem ráðgjafarnefnd um fjármálastöðugleika birti 9. nóvember 2015 („TLAC-staðallinn“), fyrir kerfislega mikilvæga banka á alþjóðavísu, sem um getur í Sambandsrámmanum sem kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu og til að efla beitingu lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir alla banka. Endurskoðaður rammi Sambandsins um skilameðferð fyrir banka ætti að tryggja betur að tappöl og endurfjármögnun banka eigi sér stað með hjálp einkaaðila þegar þessir bankar verða ekki fjárhagslega rekstrarhæfir og eru í kjölfarið settir í skilameðferð.
- 2) Ákvæði 12. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 kveður á um að kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu með skilastefnu þar sem fleiri en einn aðili innan samstæðu gæti farið skilameðferð („margvíð skilastefna“), verði að reikna út áhættutengdar kröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á þeirri áætluðu forsendu að einungis einn aðili í samstæðunni fari í skilameðferð, þar sem tap og endurfjármögnunarþörf dótturfélaga þeirrar samstæðu færist til skilaaðila („einvíð skilastefna“). Kveðið er á um sambærilega kröfu í 4. mgr. 45. gr. d tilskipunar 2014/59/ESB að því er varðar viðbótarkröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem skilastjórnvöld kunna að leggja á skv. 3. mgr. þeirrar greinar. Í samræmi við TLAC-staðalinn ættu þessir útreikningar að taka tillit til allra aðila í þriðju löndum sem eru hluti af kerfislega mikilvægri stofnun á alþjóðavísu sem væru skilaaðilar ef þeir hefðu staðfestu í Sambandinu.
- 3) Í samræmi við þriðju undirgrein 2. mgr. 45. gr. h í tilskipun 2014/59/ESB og til samræmis við TLAC-staðalinn eiga samtala raunverulegra krafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu með margvíðri skilastefnu ekki að vera lægri en áætlaðar kröfur þeirrar samstæðu samkvæmt einvíðri skilastefnu. Til að aðlagja ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 að ákvæðum tilskipunar 2014/59/ESB og til að tryggja að skilastjórnvöld starfi ávallt í samræmi við þá tilskipun og líti til bæði krafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, og hvers kyns viðbótarkrafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, sem ákvarðaðar eru í samræmi við 45. gr. d í tilskipun 2014/59/ESB, ætti að breyta 12. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og fella brott 3. mgr. 92. gr. a í þeirri reglugerð. Þetta ætti ekki að koma í veg fyrir að skilastjórnvöld komist að þeirri niðurstöðu að hvers kyns aðlögun til að lágmarka eða eyða muninum á samtölu raunverulegra krafna um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu með margvíða skilastefnu og áætlaðrar kröfu samstæðunnar samkvæmt einvíðri skilastefnu, þegar sú fyrri er hærri en sú síðari, væri óviðeigandi eða í ósamræmi við skilastefnu kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu. Til að tryggja samræmi milli 12. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og 2. mgr. 45. gr. h í tilskipun 2014/59/ESB ætti útreikningurinn, sem um getur í 2. mgr. 45. gr. h þeirrar tilskipunar, einnig að taka tillit til allra aðila í þriðju löndum sem eru hluti af kerfislega mikilvægri stofnun á alþjóðavísu og væru skilaaðilar ef þeir hefðu staðfestu í Sambandinu.

- 4) Í 92. gr. b í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er mælt fyrir um að krafan um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir mikilvæg dótturfélög kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu utan ESB sem eru ekki skilaaðilar, sé uppfyllt, m.a. með gerningum vegna hæfra skuldbindinga. Viðmiðanirnar fyrir gerninga vegna hæfra skuldbindinga, sem mælt er fyrir um í c-, k-, l- og m-lið 2. mgr. 72. gr. b reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, gera þó ráð fyrir að útgáfueiningin sé skilaaðili. Tryggja ætti að þessi mikilvægu dótturfélög geti gefið út skuldagerninga sem uppfylla allar hæfisviðmiðanir, eins og upphaflega til stóð.
- 5) Í samræmi við fyrstu undirgrein 4. mgr. 72. gr. e reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 geta skilastjórnvöld heimilað kerfislega mikilvægri stofnun á alþjóðavísu, sem hefur margvíða skilastefnu, að draga frá tiltekna eignarhluti eiginfjárgrunns og gerninga vegna hæfra skuldbindinga dótturfélaga sem tilheyra ekki sömu skilasamstæðu með því að draga frá lægri, leiðréttu fjárhæð sem skilastjórnvaldið tilgreinir. Samkvæmt annarri undirgrein 4. mgr. 72. gr. e í þeirri reglugerð ber í slíkum tilvikum að draga mismuninn á leiðréttri fjárhæð og upphaflegri fjárhæð frá tapboli og endurfjármögnunargetu viðkomandi dótturfélaga. Í samræmi við TLAC-staðalinn ætti sú nálgun að taka tillit til áhættutengdra og óáhættutengdra krafna að því er varðar eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar þess dótturfélags sem um ræðir. Enn fremur ætti sú nálgun að gilda um öll dótturfélög í þriðju löndum sem eru hluti þeirrar kerfislega mikilvægu stofnunar á alþjóðavísu, svo fremi að þessi dótturfélög falli undir fyrirkomulag við skilameðferð sem, samkvæmt viðkomandi skilavaldi í Sambandinu, er framfylgjanlegt samkvæmt lögum og innleiðir alþjóðlega samþykta staðla, nánar tiltekið skjal ráðgjafanefndar um fjármálastöðugleika „Lykilþættir fyrirkomulags við skilameðferð fjármálastofnana“, sem gefið var út í október 2011, og TLAC-staðalinn.
- 6) Með tilskipun (ESB) 2019/879 var tilskipun 2014/59/ESB breytt til að innleiða sértækar reglur um óbeina áskrift að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, þ.e. eiginfjárgrunni og skuldbindingum sem uppfylla skilyrði 2. mgr. 45. gr. f í tilskipun 2014/59/ESB, innan skilasamstæðna. Til að hægt sé að beita þessum reglum og að tryggja að óbein áskrift sé framkvæmd á varfærinn og traustan hátt var Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, falið, skv. 6. mgr. 45. gr. f í tilskipun 2014/59/ESB, að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina aðferðir fyrir slíka óbeina áskrift að tækum úrræðum. Eins og Evrópska bankaeftirlitsstofnun bendir á í bréfi sínu til framkvæmdastjórnarinnar, dagsettu 25. janúar 2021, gætti þó nokkurs ósamræmis milli krafna um framsal valds sem mælt er fyrir um í tilskipun 2014/59/ESB og gildandi varfærnisreglna sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, sem gerði ekki kleift að beita þeirri varfærnismeðferð sem þurfti til að þeim verkefnum sem umboðið tekur til væri lokið eins og upphaflega var ætlað. Nánar tiltekið tók Evrópska bankaeftirlitsstofnunin fram að ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 heimiluðu ekki frádrátt vegna tækra úrræða innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar og í framhaldi af því að beita viðeigandi áhættuvog í öllum tilvikum sem skipta máli fyrir umboðið samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB. Svipuð álítaefni voru tilgreind á sviði krafna um vogunarhlutfall sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Í ljósi þessara lagalegu takmarkana ætti að taka aðferðirnar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur þróað beint inn í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Af þessum sökum ætti að fella brott 6. mgr. 45. gr. f tilskipunar 2014/59/ESB.
- 7) Með tilliti til óbeinnar áskriftar að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar samkvæmt endurskoðuðum ramma Sambandsins um skilameðferð banka ætti að gera kröfu um að milliliðir dragi frá fullan eignarhlut í tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem aðilar, sem eru ekki skilaaðilar sjálfir og tilheyra sömu skilasamstæðu, gefa út. Þetta tryggir eðlilega starfsemi tapbols- og endurfjármögnunarfyrirkomulags innan samstæðu og kemur í veg fyrir tvítalningu á tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar þessara aðila í þeim tilgangi að milliliðurinn fari að eigin innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Án þessa frádráttar gæti rétt framkvæmd valinnar skilastefnu verið í hættu þar sem milliliðurinn gæti ekki aðeins gjörnýtt getu sína til að bera tap og til endurfjármögnunar, heldur einnig getu annarra aðila, sem eru ekki skilaaðilar sjálfir og tilheyra sömu skilasamstæðu, áður en milliliðurinn eða þessir aðrir aðilar teljast ekki lengur vera rekstrarhæfir. Til að tryggja að frádráttarskyldan sé í samræmi við umfang aðila sem skilaaðili getur notað í óbeinni áskrift að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar og til að komast hjá eftirlitshögnun ættu milliliðir að draga frá eignarhlut sinn í tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem allir aðilar sem tilheyra sömu skilasamstæðu og sem gætu þurft að hlíta innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar gefa út, en ekki aðeins eignarhlut í úrræði sem dótturfélög þeirra gefa út. Sömu skyldur ættu að gilda ef um er að ræða óbeina útgáfu tæks úrræðis sem uppfyllir skilyrði kröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir mikilvæg dótturfélög kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu utan ESB sem mælt er fyrir um í 92. gr. b reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, þar sem við á.

- 8) Til að tryggja að fyrirkomulag frádráttar verði áfram hlutfallslegt ættu milliliðir að geta valið samsetningu gerninga, sem samanstanda af eiginfjárgrunni eða hæfum skuldbindingum, sem þeir fjármagna öflun eignarhalds á tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar með. Það myndi gera milliliðum kleift að komast algerlega hjá hvers kyns frádrætti sem tengist eiginfjárgrunni svo framarlega sem þeir hafa gefið út nægar hæfar skuldbindingar. Því ætti fyrst að beita frádrættinum á liði hæfra skuldbindinga milliliða. Ef þess er krafist að milliliðurinn fari að innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB á einingargrunni ætti að beita frádrættinum á hæfar skuldbindingar sem uppfylla skilyrðin í 2. mgr. 45. gr. f í þeirri tilskipun. Ef fjárhæðin sem draga á frá er hærri en fjárhæð liða hæfra skuldbindinga milliliða ætti að draga eftirstandandi fjárhæð frá liðum þeirra í almennu eigin fé þáttar 1, viðbótareiginfé þáttar 1 og þáttar 2, frá liðum þáttar 2 í samræmi við e-lið 66. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Í slíkum tilvikum er nauðsynlegt að frádráttur sem samsvarar eftirstandandi fjárhæð sé einnig notaður við útreikning á eiginfjárgrunni að því er varðar kröfurnar sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽¹¹⁾. Annars kann eiginfjárlutfall milliliða sem hafa gefið út eiginfjárgrunn, frekar en hæfar skuldbindingar, til að fjármagna öflun eignarhalds á tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, að vera ýkt. Með því að halda meðferð á eignarhlutum á tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar samræmdri að því er varðar varfærni og skil, er þar að auki komið í veg fyrir óþarfa flækjustig, þar sem stofnanir gætu haldið áfram að reikna, tilkynna og birta eitt safn heildarfjárhæðar áhættugrunns og heildarmælistærðar áhættuskuldbindinga að því er varðar varfærni og skil. Því ætti að breyta 2. mgr. 49. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 til samræmis við það.
- 9) Til að auka enn frekar rétt hlutfall frádráttarfyrirkomulagsins ætti fyrirkomulagið ekki að eiga við í þeim undantekningartilvikum þegar, skv. þriðju undirgrein 1. mgr. 45. gr. f og 4. mgr. 45. gr. f tilskipunar 2014/59/ESB, innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar er eingöngu beitt á samstæðugrunni, að því er varðar eignarhlutdeild í tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sem aðilar sem falla undir samstæðuafmörkunina gefa út. Sama undantekning ætti að gilda þegar krafan um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir mikilvæg dótturfélög kerfislega mikilvægra stofnana utan ESB, sem mælt er fyrir um í 92. gr. b reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, er uppfyllt á samstæðugrunni skv. 3. mgr. a 11. gr. þeirrar reglugerðar.
- 10) Óbein áskrift að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar ætti að tryggja að þegar dótturfélag nær þeim tímupunkti að vera órekstrarhæft flytjist tapið í reynd yfir til skilaaðila og hann endurfjármagni hlutaðeigandi dótturfélag. Milliliðurinn ætti því ekki að taka tapið á sig, heldur ætti hann aðeins að verða tæki til að flytja tapið yfir til skilaaðila. Af þessum sökum, og til að tryggja að niðurstaða óbeinnar áskriftar jafngildi niðurstöðu fullrar beinnar áskriftar, eins og gert er ráð fyrir samkvæmt umboðinu sem sett er fram í 6. mgr. 45. gr. f í tilskipun 2014/59/ESB, ætti ekki að nota áhættuvogir á áhættuskuldbindinga sem dregnar eru frá samkvæmt nýju frádráttarfyrirkomulagi sem innleitt verður í 72. gr. e reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 við útreikning á heildarfjárhæð áhættugrunns milliliðar. Á sama hátt ætti að undanskilja þessar áhættuskuldbindingar í útreikningum á heildarmælistærð áhættuskuldbindinga milliliðar. Meðferðin sem felst í því að beita ekki áhættuvog og útiloka þessar áhættuskuldbindingar frá heildarmælistærð áhættuskuldbindinga ætti að takmarkast algerlega við áhættuskuldbindingar sem eru dregnar frá í samræmi við nýtt frádráttarfyrirkomulag sem verður innleitt í 72. gr. e þeirrar reglugerðar vegna starfrækslu nálgunar á óbeinni áskrift að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.
- 11) Breyta ætti sniðmátum fyrir opinbera birtingu samræmdra upplýsinga um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar fyrir mikilvæg dótturfélög kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu utan ESB, sem sett eru fram í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/763 ⁽¹²⁾, til að endurspeglar nýtt frádráttarfyrirkomulag fyrir tæk úrræði innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Einnig ætti að breyta sniðmátum fyrir upplýsingagjöf svo að þau nái utan um heildarfjárhæð áhættugrunns og heildarmælistærð áhættuskuldbindinga sem milliliðir myndu hafa ef þeir útilokuðu ekki áhættuskuldbindingar sem dregnar eru frá samkvæmt þessu nýja frádráttarfyrirkomulagi.
- 12) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að samræma að fullu varfærnis meðferð eignarhluta milliliða hæfs fjármagns innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar aðila í sömu skilasamstæðu og endurskoða markvisst kröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar að því er varðar kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu og mikilvæg dótturfélög kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu utan ESB, og þeim verður þar af leiðandi, vegna umfangs aðgerðarinnar, betur náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi

við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

- 13) Til að meta á viðeigandi hátt hugsanlegar ófyrirséðar afleiðingar af óbeinni áskrift að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, þ.m.t. nýtt frádráttarfyrríkomulag, og til að tryggja meðferð þar sem meðalhófs er gætt og jöfn samkeppnisskilyrði milli ólíkra tegunda banka-samstæðuskipulags, einkum stofnana sem eru með rekstrarfélag milli eignarhaldsfélags og dótturfélaga þess, og eininga sem eru með skilaaætlun sem kveður á um slit þeirra samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærni-meðferð ef til greiðsluþrots kemur, ætti framkvæmdastjórnin að endurskoða framkvæmd óbeinnar áskriftar að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar eftir ólíkum tegundum bankasamstæðuskipulags eins fljótt og auðið er. Framkvæmdastjórnin ætti að meta á viðeigandi hátt mögulegar skipulagslausnir á tilgreindum málefnum, s.s. með því að auka möguleika aðila sem eru ekki sjálfir skilaaðilar til að fylgja lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni. Meðfylgjandi tillaga að nýrri löggjöf sem framkvæmdastjórnin kann að samþykkja ætti að taka til viðeigandi athugunar daginn sem sértæk meðferð kemur til framkvæmda vegna óbeinnar áskriftar að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, til að hægt sé að framkvæma hana áður en 5. mgr. 72. gr. e reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 tekur gildi. Slík tillaga að nýrri löggjöf ætti helst að vera sértæk.
- 14) Til að tryggja að stofnanir hafi nægan tíma til að koma á sértækri meðferð vegna óbeinnar áskriftar að tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, þ.m.t. nýtt frádráttarfyrríkomulag, og að markaðir geti tekið á sig viðbótarútgáfu á tækum úrræðum innri lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, ættu ákvæðin sem mæla fyrir um að sú meðferð komi til framkvæmda 1. janúar 2024, í samræmi við frest til hlítingar lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.
- 15) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2014/59/ESB til samræmis við það, SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 575/2013

Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er breytt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi liður bætist við í 1. mgr. 4. gr.:
 „130a) „viðkomandi yfirvald í þriðja landi“: yfirvald í þriðja landi eins og það er skilgreint í 90. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,“.
- 2) Í stað 12. gr. a kemur eftirfarandi:

„12. gr. a

Samstæðuútreikningur fyrir kerfislega mikilvægar stofnanir á alþjóðavísu með marga skilaaðila

Ef a.m.k. tveir aðilar kerfislega mikilvægra stofnana á alþjóðavísu, sem eru hluti sömu kerfislega mikilvægu stofnunar á alþjóðavísu, eru skilaaðilar eða aðilar í þriðja landi sem væru skilaaðilar ef þeir hefðu staðfestu í Sambandinu, skal móðurstofnun þeirrar kerfislega mikilvægu stofnunar á alþjóðavísu í ESB reikna út fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga sem um getur í a-lið 1. mgr. 92. gr. a:

- a) fyrir sérhvern skilaaðila eða aðila í þriðja landi sem myndi vera skilaaðili ef hann hefði staðfestu í Sambandinu,
- b) fyrir móðurstofnun í ESB eins og hún væri eini skilaaðilinn í hinni kerfislega mikilvægu stofnun á alþjóðavísu.

Útreikningurinn, sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar, skal gerður á grundvelli samstæðustöðu móðurstofnunarinnar í ESB.

Skilastjórnvöld skulu fara eftir 4. mgr. 45. gr. d og 2. mgr. 45. gr. h tilskipunar 2014/59/ESB.“

- 3) Eftirfarandi undirgrein er bætt við 2. mgr. 49. gr.:
 „Þessi málsgrein skal ekki gilda að því er varðar frádráttinn sem settur er fram í 5. mgr. 72. gr. e.“
- 4) Eftirfarandi undirgrein bætist við 2. mgr. 72. gr. b:
 „Að því er varðar 92. gr. b skal einnig líta á vísanir til skilaaðila í c-, k-, l- og m-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar sem vísanir til stofnunar sem er mikilvægt dótturfélag kerfislega mikilvægrar stofnunar utan ESB.“

5) Ákvæðum 72. gr. e er breytt sem hér segir:

a) Í stað 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Ef móðurstofnun í Sambandinu eða móðurstofnun í aðildarríki sem fellur undir 92. gr. a á beina eignarhluti, óbeina eignarhluti eða gervieignarhluti í eiginfjárgrunnsgerningum eða hæfum skuldbindingargerningum eins eða fleiri dótturfélaga sem tilheyra ekki sömu skilasarstæðu og sú móðurstofnun getur skilastjórnvald þeirrar móðurstofnunar, að teknu tilhlýðilegu tilliti til álits skilastjórnvalda eða viðkomandi yfirvalda í þriðja landi einhvers viðkomandi dótturfélags, heimilað móðurstofnuninni að draga frá slíka eignarhluti með því að draga frá lægri fjárhæð sem skilastjórnvald þessarar móðurstofnunar tilgreinir. Þessi aðlagða fjárhæð skal a.m.k. vera jöfn fjárhæðinni (m) sem reiknuð er sem hér segir:

$$m_i = \max \{0; OP_i + LP_i - \max \{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max \{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\} \}$$

þar sem:

i = stuðullinn sem tilgreinir dótturfélagið,

OP_i = fjárhæð eiginfjárgrunnsgerninga sem dótturfélagið i gefur út og er í vörslu móðurstofnunarinnar,

LP_i = fjárhæð hæfra skuldbindingagerninga sem dótturfélagið i gefur út og er í vörslu móðurstofnunarinnar,

β = hundraðshluti eiginfjárgrunnsgerninga og hæfra skuldbindingagerninga sem dótturfélagið i gefur út og er í vörslu móðurstofnunarinnar, reiknað á eftirfarandi hátt:

$$\beta = \frac{OP_i + LP_i}{\text{the amount of all own funds instruments and eligible liabilities instruments issued by}}$$

O_i = fjárhæð eiginfjárgrunns dótturfélags i þar sem ekki er tekið tillit til frádráttarins sem er reiknaður út í samræmi við þessa málsgrein,

L_i = fjárhæð hæfra skuldbindinga dótturfélags i þar sem ekki er tekið tillit til frádráttarins sem er reiknaður út í samræmi við þessa málsgrein,

r_i = hlutfallið sem gildir um dótturfélag i á skilasarstæðustigi i samræmi við a-lið 1. mgr. 92. gr. a þessarar reglugerðar og a-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 45. gr. c tilskipunar 2014/59/ESB eða, þegar um er að ræða dótturfélög i þriðja landi, jafngildri skilakröfu sem gildir um dótturfélag i i því þriðja landi þar sem það hefur aðalskrifstofu sína, að því marki sem sú krafa er uppfyllt með gerningum sem myndu teljast eiginfjárgrunnur eða hæfar skuldbindingar samkvæmt þessari reglugerð,

$aRWA_i$ = heildarfjárhæð áhættugrunns kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu i sem er reiknuð út í samræmi við 3. mgr. 92. gr. að teknu tilliti til aðlögunarinnar sem sett er fram í 12. gr. a eða, þegar um er að ræða dótturfélög i þriðja landi, reiknuð út í samræmi við gildandi staðbundnar reglur,

w_i = hlutfallið sem gildir um dótturfélag i á skilasarstæðustigi i samræmi við b-lið 1. mgr. 92. gr. a þessarar reglugerðar og b-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 45. gr. c tilskipunar 2014/59/ESB eða, þegar um er að ræða dótturfélög i þriðja landi, jafngildri skilakröfu sem gildir um dótturfélagi i i því þriðja landi þar sem það hefur aðalskrifstofu sína, að því marki sem sú krafa er uppfyllt með gerningum sem myndu teljast eiginfjárgrunnur eða hæfar skuldbindingar samkvæmt þessari reglugerð,

$aLRE_i$ = heildarmælistærð áhættuskuldbindinga aðila kerfislega mikilvægrar stofnunar i, reiknuð út í samræmi við 4. mgr. 429. gr. eða, þegar um er að ræða dótturfélög i þriðja landi, reiknuð út í samræmi við gildandi staðbundnar reglur.

Þegar móðurstofnun hefur heimild til að draga leiðrétta fjárhæð frá í samræmi við fyrstu undirgrein, skal dótturfélagið draga frá mismuninn á fjárhæð eignarhluta eiginfjárgrunnsgerninga og hæfra skuldbindingargerninga sem um getur í fyrstu undirgrein og þessa aðlöguðu fjárhæð.“

b) eftirfarandi málsgrein er bætt við:

„5. Stofnanir og aðilar, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, skulu draga eignarhluti sína í eiginfjárgrunnsgerningum og gerningum vegna hæfra skuldbindinga frá liðum hæfra skuldbindinga þegar öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) eiginfjárgrunnsgerningar og gerningar vegna hæfra skuldbindinga eru í eigu stofnunar eða aðila sem er ekki skilaaðili sjálfur heldur dótturfélag skilaaðila eða aðila í þriðja landi sem væri skilaaðili

ef hann hefði staðfestu í Sambandinu,

- b) stofnunin eða aðilinn, sem um getur í a-lið, verður að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 92. gr. b í þessari reglugerð eða í 45. gr. f í tilskipun 2014/59/ESB,
- c) eiginfjárgrunnsgerningar og gerningar vegna hæfra skuldbindinga í eigu stofnunarinnar eða aðilans sem um getur í a-lið voru gefnir út af stofnun eða aðila, sem um getur í 1. mgr. 92. gr. b í þessari reglugerð eða 1. mgr. 45. gr. f í tilskipun 2014/59/ESB, sem er ekki skilaaðili sjálfur og tilheyrir sömu skilasamstæðu og stofnunin eða aðilinn sem um getur í a-lið.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skal ekki draga frá eignarhluti í eiginfjárgrunnsgerningum og gerninga vegna hæfra skuldbindinga ef þess er krafist að stofnunin eða aðilinn, sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar, uppfylli kröfurnar, sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar, á samstæðugrunni og að stofnunin eða aðilinn sem um getur í c-lið fyrstu undirgreinar sé felld inn í samstæðureikning stofnunarinnar eða aðilans, sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar, í samræmi við 2. kafla II. bóls fyrsta hluta.

Að því er varðar þessa málsgrein skal líta á tilvísun í liði hæfra skuldbindinga sem tilvísun í eitthvað af eftirfarandi:

- a) liði hæfra skuldbindinga sem tekið er tillit til í þeim tilgangi að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 92. gr. b,
- b) skuldbindingar sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í a-lið 2. mgr. 45. gr. f tilskipunar 2014/59/ESB.

Að því er varðar þessa málsgrein skal litið svo á að með tilvísun í eiginfjárgrunnsgerninga og gerninga vegna hæfra skuldbindinga sé átt við tilvísun í eitthvað af eftirfarandi:

- a) eiginfjárgrunnsgerninga og gerninga vegna hæfra skuldbindinga sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í 2. og 3. mgr. 92. gr. b,
- b) eiginfjárgrunnur og skuldbindingar sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í 2. mgr. 45. gr. f tilskipunar 2014/59/ESB.“

6) Í 92. gr. a fellur 3. mgr. brott.

7) Í stað 1. mgr. 113. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Við útreikning á fjárhæðum áhættuveginnar áhættuskuldbindinga skal beita áhættuvog á allar áhættuskuldbindingar, nema þær séu dregnar frá eiginfjárgrunni eða falli undir meðferðina sem er sett fram í fyrstu undirgrein 5. mgr. 72. gr. e, í samræmi við ákvæði 2. þáttar. Notkun áhættuvogar skal byggjast á þeim flokki áhættuskuldbindinga sem áhættuskuldbinding fellur í og, að því marki sem tilgreint er í 2. þætti, lánshæfi hennar. Ákvarða má lánshæfi með vísan til lánshæfismats utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja eða lánshæfismats útflutningslánastofnana í samræmi við 3. þátt.“

8) Í stað 1. mgr. 151. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Fjárhæðir áhættuveginnar áhættuskuldbindinga vegna útlánaáhættu að því er varðar áhættuskuldbindingar sem tilheyra einum af þeim flokkum áhættuskuldbindinga sem um getur í a- til e-lið 2. mgr. 147. gr., skulu, nema áhættuskuldbindingarnar séu dregnar frá eiginfjárgrunni eða falli undir meðferðina sem sett er fram í fyrstu undirgrein 5. mgr. 72. gr. e, reiknaðar út í samræmi við 2. undirþátt.“

9) Eftirfarandi liður bætist við 1. mgr. 429. gr. a:

„q) áhættuskuldbindingar sem falla undir meðferðina sem sett er fram í fyrstu undirgrein 5. mgr. 72. gr. e.“

10) Eftirfarandi undirþáttur bætist við 3. þátt 1. kafla I. bóls í tíunda hluta:

„3. undirþáttur a

Frádráttur frá liðum hæfra skuldbindinga

477. gr. a

Frádráttur frá liðum hæfra skuldbindinga

1. Þrátt fyrir 4. mgr. 72. gr. e og fram til 31. desember 2024 getur skilastjórnvald móðurstofnunar heimilað, að teknu tilhlýðilegu tilliti til álits skilastjórnvalda eða viðkomandi yfirvalda í þriðja landi einhvers viðkomandi dótturfélags, að leiðrétt fjárhæð mi sé reiknuð út með því að nota eftirfarandi skilgreiningu á r_i og w_i :

- r_i = heildareiginfjárfkrafa sem byggist á áhættu og gildir um dótturfélag i í þriðja landi þar sem það hefur aðalskrifstofu, að því marki sem sú krafa er uppfyllt með gerningum sem myndu teljast eiginfjárgrunnur samkvæmt þessari reglugerð,
- w_i = heildareiginfjárfkrafa þáttar 1 sem byggist ekki á áhættu og gildir um dótturfélag i í þriðja landi þar sem það hefur aðalskrifstofu, að því marki sem sú krafa er uppfyllt með gerningum sem myndu teljast eiginfjárþáttur 1 samkvæmt þessari reglugerð.

2. Skilastjórnvaldið getur veitt heimildina sem um getur í 1. mgr. ef dótturfélagið hefur staðfestu í þriðja landi sem hefur ekki enn komið á fót viðeigandi staðbundnu fyrirkomulagi við skilameðferð ef a.m.k. eitt eftirfarandi skilyrði er uppfyllt:

- ekki eru til staðar núverandi eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á skjótri yfirfærslu á eignum frá dótturfélagi til móðurstofnunar,
- viðkomandi yfirvald í þriðja landi dótturfélags hefur lagt fram álitserð til skilastjórnvalds móðurstofnunar þess efnis að hægt sé að framselja eignir, sem jafngilda fjárhæðinni sem dótturfélagið dregur frá í samræmi við aðra undirgrein 4. mgr. 72. gr. e, frá dótturfélagi til móðurstofnunar.“

2. gr.

Breytingar á tilskipun 2014/59/ESB

Tilskipun 2014/59/ESB er breytt sem hér segir:

- Í stað 4. mgr. 45. gr. d kemur eftirfarandi:

„4. Viðkomandi skilastjórnvöld skulu, að því er varðar 2. mgr. 45. gr. h, ef fleiri en einn aðili kerfislega mikilvægrar stofnunar á alþjóðavísu sem er hluti af sömu kerfislega mikilvægu stofnun á alþjóðavísu eða aðilar í þriðja landi sem væru skilaaðilar ef þeir hefðu staðfestu í Sambandinu, reikna út fjárhæðina sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar:

- fyrir sérhvern skilaaðila eða aðila í þriðja landi sem myndi vera skilaaðili ef hann hefði staðfestu í Sambandinu,
- fyrir móðurfyrirtæki í Sambandinu eins og hún væri eini skilaaðilinn í hinna kerfislega mikilvægu stofnun á alþjóðavísu.“

- Í 45. gr. f fellur 6. mgr. brott.

- Í stað 2. mgr. 45. gr. h kemur eftirfarandi:

„2. Ef fleiri en einn aðili sem er hluti sömu kerfislega mikilvægu stofnunar á alþjóðavísu eru skilaaðilar eða aðilar í þriðja landi sem væru skilaaðilar ef þeir hefðu staðfestu í Sambandinu, skulu skilastjórnvöldin sem um getur í 1. mgr. ræða og, eftir því sem við á og í samræmi við skilastefnu kerfislega mikilvægu stofnunarinnar á alþjóðavísu, koma sér saman um beitingu 72. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og hvers kyns leiðréttingar til að lágmarka eða eyða þeim mun sem er á summu fjárhæðanna sem um getur í a-lið 4. mgr. 45. gr. d þessarar tilskipunar og a-lið 12. gr. a reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar einstaka skilaaðila eða aðila í þriðju löndum og summu fjárhæðanna sem um getur í b-lið 4. mgr. 45. gr. d þessarar tilskipunar og b-lið 12. gr. a reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Beita má slíkri leiðréttingu með fyrirvara um eftirfarandi:

- beita má leiðréttingunni í tengslum við mismun á útreikningi heildarfjárhæða áhættugrunns milli viðkomandi aðildarríkja eða þriðju landa með því að aðlaga kröfuna,
- ekki skal beita leiðréttingunni til að eyða þeim mismun sem leiðir af áhættuskuldbindingum milli skilasamstæðna.

Summa fjárhæðanna sem um getur í a-lið 4. mgr. 45. gr. d þessarar tilskipunar og a-lið 12. gr. a reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 fyrir einstaka skilaaðila eða aðila í þriðju löndum sem væru skilaaðilar ef þeir hefðu staðfestu í Sambandinu skal ekki vera lægri en summa fjárhæðanna sem um getur í b-lið 4. mgr. 45. gr. d þessarar tilskipunar og b-lið 12. gr. a reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.“

- Eftirfarandi málsgrein er bætt við 129. gr.:

„Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2022, endurskoða áhrif óbeinnar áskriftar að gerningum sem uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á jöfn samkeppnis-skilyrði milli mismunandi tegunda bankasamstæðuskipulags, þ.m.t. þegar samstæður eru með rekstrarfélag á milli eignarhaldsfélagsins sem er skilgreint sem skilaaðili og dótturfélaga þess. Þar skal einkum meta eftirfarandi:

- a) möguleika á að heimila aðilum, sem eru ekki skilaaðilar sjálfir, að fara að lágmarkskröfum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni,
- b) meðferð, samkvæmt þeim reglum sem gilda um lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, á aðilum þar sem kveðið er á um í skilaaætlun að þeim sé slitið samkvæmt hefðbundinni ógjaldfærimeðferð,
- c) hversu viðeigandi það er að takmarka þann frádrátt sem krafist er skv. 5. mgr. 72. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

Framkvæmdastjórnin skal senda skýrslu um hana til Evrópuþingsins og ráðsins. Eftir því sem við á skal tillaga að nýrri löggjöf fylgja skýrslunni sem tekur mið af gildistökudegi 5. mgr. 72. gr. e í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.“

3. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að 1. og 3. lið 2. gr. eigi síðar en 15. nóvember 2023. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa reglugerð eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem 1. og 3. liður 2. gr. þessarar reglugerðar nær til.

4. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Hún kemur til framkvæmda frá 14. nóvember 2022.

Ákvæði 3. liðar, b-liðar 5. liðar og 7., 8. og 9. liðar 1. gr. skulu þó gilda frá 1. janúar 2024. Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 19. október 2022.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

forseti.

R. METSOLA

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

M. BEK

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 122, 17.3.2022, bls. 33.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 152, 6.4.2022, bls. 111.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 13. september 2022 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 4. október 2022.

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/876 frá 20. maí 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar vogunarhlutfall, hlutfall stöðugar nettófjármögnunar, kröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, útlánaáættu mótaðila, markaðsáættu, áhættuskuldbindingar gagnvart miðlægum mótaðilum, áhættuskuldbindingar gagnvart sjóðum um sameiginlega fjárfestingu, stórar áhættuskuldbindingar, skýrslugjafarskyldu og birtingarkröfur og reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 150, 7.6.2019, bls. 1).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/877 frá 20. maí 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 806/2014 að því er varðar tapþol og endurfjármögnunargetu lánastofnana og verðbréfafyrirtækja (Stjtið. ESB L 150, 7.6.2019, bls. 226).

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/879 frá 20. maí 2019 um breytingu á reglugerð 2014/59/ESB að því er varðar tapþol og endurfjármögnunargetu lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og tilskipun 98/26/EB (Stjtið. ESB L 150, 7.6.2019, bls. 296).

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 frá 15. júlí 2014 um að koma á samræmdum reglum og samræmdri málsmeðferð fyrir skilameðferð lánastofnana og tiltekinnna verðbréfafyrirtækja innan ramma sameiginlegs skilameðferðarkerfis og sameiginlegs skilasjóðs og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB L 225, 30.7.2014, bls. 1).

⁽⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EEB, og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).

⁽¹⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽¹¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽¹²⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/763 frá 23. apríl 2021 um tæknilega framkvæmdastaðla fyrir beitingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB að því er varðar skýrslugjöf til eftirlitsyfirvalda og opinbera birtingu á lágmarkskröfunni um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (Stjtið ESB L 168, 12.5.2021, bls. 1).